

POSUDEK

diplomové práce **Jakuba Antoš e**, Na Madlenkách 991, 252 10 Mníšek pod Brdy na téma

„Zpeněžení nemovité zástavy při výkonu rozhodnutí, v řízení konkursním i mimo-soudně“

Jde o práci v rozsahu 67 stran včetně obsahu a seznamu použité literatury, text práce je doplněn 2 přílohami. Po obsahové stránce je práce rozčleněna na úvod, čtyři části a závěr.

Při zpracování zvolené látky vycházel autor převážně z poznatků čerpaných z odborné literatury, zejména publikace Kurka, V., Drápal, L.: Výkon rozhodnutí v soudním řízení, na kterou na řadě míst textu odkazuje. To už samo o sobě mu umožnilo vyhnout se kritice pro případné věcné nesprávnosti obsahu práce. Nevyužil však možnosti kritického pohledu na zákonnou úpravu, a tím ani pro úvahu de lege ferenda.

Už zmínka na str. 6 o notářských zápisech se svolením vykonatelnosti sepsaných podle zvláštního předpisu (§ 274 písm. e/ o.s.ř.) mohla autora přimět k zamyšlení, v čem je specifická tohoto exekučního titulu v porovnání s exekučními tituly, o nichž je řeč v cit. ustanovení o.s.ř. Jde v této souvislosti o to, jaká je výše předmětné pohledávky v době zahájení vykonávacího řízení proti době zřízení notářského zápisu.

Na více místech textu, např. na str. 10, 27 se děje zmínka o tom, že podle ustanovení § 335 odst. 1 o.s.ř. má oprávněný „pouze“ doložit, že nemovitost je ve vlastnictví povinného, což je do jisté míry něco jiného, než kdyby měl tuto skutečnost „prokázat“. Jde-li v daném případě o úřední výpis z katastru nemovitostí, jde o veřejnou listinu, která by i ve sporném řízení byla v úvahu přicházejícím důkazem např. ve vlastnické žalobě.

Pokud je na str. 18 řeč o „osvědčení notáře o vydržení“, bylo na místě se blíže zabývat tím, co je obsahem takového osvědčovacího aktu ze strany notáře, o co se opírá jeho zmocnění vyslovit se o takové hmotněprávní skutečnosti.

Na str. 19 se děje zmínka o tom, že soud vyzoomí katastrální úřad o zahájení vykonávacího řízení, aby o této skutečnosti byla vyznačena poznámka v katastru. Zmínka je v souladu s platnou právní úpravou. Jde však o to, co by mělo pro každého, kdo by nahlédl do katastru, s ohledem na takovou poznámku plynout. Mělo by tím být řečeno, že vlastník zapsané nemovitosti nemůže s ní disponovat? Takový zákaz se však spojuje až s vydáním usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí (srv. str. 21). Nabízí se otázka, k čemu je ta dřívější poznámka dobrá?

V textu na str. 27 o vylučovací žalobě postrádám zmínku o petitu takové žaloby, v níž je – jak se správně uvádí – pasivně legitimován oprávněný.

Na str. 28 v 1. větě shora si text „k jejich **tíži** jsou s nemovitostí spojená určitá práva“, zaslouží při nejmenším vysvětlení.

Z textu na str. 29 vzniká dojem, že mezi pojmy „obvyklá cena“ a „obecná cena“ je určitý rozdíl, ale chybí zde bližší vysvětlení, o co se autor přitom opírá.

Na str. 40 se autor pozastavuje nad tím, zda „je rozumné ujmout se (vydražitelem) držby před nabytím vlastnictví“. Neklade si přitom otázku, v čem by naopak od vydražitele bylo nerozumné, kdyby se držby vydražené nemovitosti bezprostředně po příklepu neujal. Kdyby to bylo „nerozumné“, tak by mu zákon asi tuto možnost nezjednával.

Za nesprávné považuji tvrzení autora na str. 47, podle kterého „obsahem rozhodnutí je mimo jiné zřízení zástavního práva k jednotce povinného vlastníka“ s odkazem na ustanovení § 15 odst. 3 ZOB. Jde o nesprávnou interpretaci cit. ustanovení (i když ji autor případně převzal z některých odborných publikací), protože v tomto případě vzniká zástavní právo ze zákona, o jeho vzniku soud nerozhoduje, jde o reflex rozhodnutí soudu o tom, že vlastník jednotky je povinen splnit peněžní povinnosti vůči ostatním vlastníkům jednotek.

Tvrzení na str. 48 v posledním odstavci o tom, že pohledávky uvedené pod písm. a/ až c/ ustanovení § 338 odst. 3 o.s.ř. jsou **vždy** pohledávkami zajištěnými zástavním právem, neodpovídá právní úpravě.

Závěrem lze říci, že diplomant nevyužil řady příležitostí, kde se mu nabízela možnost vyslovit se k problematice tak, jak sám to cítí, nezatížen profesio-
nální slepotou, a nepřekročil tak průměrnou úroveň práce. Je způsobilá k ob-
hajobě, při níž by diplomant měl mít příležitost vyslovit se k některým připo-
mínkám.

Práci hodnotím známkou „dobře“.

Praha 9.9.2008-09-10

Doc.JUDr. Jiří Mikeš

